

Erasmus beszámoló – Narvik, Norvégia

Bevezetés

A 2022/23-as tanév őszi félévét Norvégiában töltöttük a The Arctic University of Norway narviki kampuszán, ahol sok élményt szereztünk az ott töltött hónapok során. Az egyetem az északi-sarkkörtől még 200 kilométerre helyezkedik el északi irányban, így odaérkezésünkkor augusztusban csak két órára ment le a nap, viszont mikor decemberben eljöttünk, már egyáltalán nem volt napfelkelte. Az időjárás és a sötétség nem olyan vészes, mint amilyennek először elképzeljük, de erről részletesebben a továbbiakban írok.

Az egyetem

Az egyetemen az itthonihoz hasonlóan gépészmérnöki tanulmányokat folytattunk, azonban nem a megszokott géptervező irányt választottuk, hanem az Industrial Engineering szakirányt, ami inkább a nagyiparra koncentrál, több menedzsment irányultságú tantárggyal.

A BME-hez képest a tanulmányok természetesen Norvégiában egyszerűbbek voltak, néhány házi feladatot kellett teljesítenünk, valamint minden tantárgyból vizsgáztunk, de a tanárok rugalmasak voltak a leadási határidőkkel, valamint a követelmények sem voltak túl szigorúak.

Az osztályunk létszáma 9 volt, így igen családi hangulatban, inkább szeminárium jelleggel folytak az órák, ahol nem hagyományos előadások voltak, hanem beszélgetések a tanárral. Bármikor lehetett kérdezni és nem volt olyan, hogy „buta kérdés” mindenkinek bármilyen kérdését közösen átgondoltuk, még ha az nem is pontosan a témához kapcsolódott.

Narvikban nincs nagy kampusza az egyetemnek, így viszonylag kevés diák jár ide, ezáltal igen családi hangulata van az egész intézménynek. Nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a diákok jól érezzék magukat az ott töltött időben, az úgynevezett „mental health” nagyon fontos mindenki számára, ezért sokszor közös programokat szerveznek, legyen az karácsonyi vacsora, vagy sporttevékenységek.

A város

Narvik egy ipari kikötőváros, mely azért épült, hogy Svédországból a vasúton ideszállított vasércet hajókra rakodják és elszállítsák további feldolgozásra, ugyanis itt a tenger nem fagy be a Golf-áramlat miatt, így ideális hely egy kikötőnek. A város történelmét a világháborúk határozták meg,

ugyanis mindegyik hatalomnak fontos stratégiai pont volt a kikötő, ahonnan vasércet szállíthatnak.

A város egy 1200 méter magas hegy oldalában fekszik fjordok között, ami itt természetes, hiszen egész Norvégia partvonalát fjordokkal tarkított. Emiatt a közlekedés igen nehézkes, kis távolságok megtétele is sok időt vesz igénybe.

Időjárás

Norvégiáról elsősre csak annyi jut eszébe mindenkinek, hogy hideg, de ez nem teljesen igaz. Az időjárás főként nagyon csapadékos, így augusztusban majdnem végig esett az eső, minden vizes volt és mindenhol ömlött a víz az erdőben, ami megnehezítette a kirándulásainkat. Télen le tud menni a hőmérséklet -20 fok környékére is, azonban Narvik az előbb említett Golf-áramlat miatt egy viszonylag meleg területen helyezkedik el, így nekünk a leghidegebb hőmérséklet csak -12 fok volt. A hó a szeszélyes időjárás miatt nem mindig esik le hamar, így decemberben csak egy hónap hógyűzés után nyithatott meg a sípálya, így aki síelni megy ide vegye figyelembe, hogy február végétől május végéig tart itt a síszezon.

És habár nem feltétlen időjárás, a Nap ugyebár nem megy le nyáron, télen pedig nem kel fel. Ezt odaérkezésünkkor megszokni nehéz volt, ugyanis megtehettük, hogy délután 4-től este 11-ig kirándultunk, de így a bioritmusunk kicsit eltolódott. Télen viszont szembe kellett nézni azzal, hogy csak délelőtt 10-kor kezd el világosodni és délután 2-kor már sötét van. Ez egyébként megszokható, csak számolni kell azzal, hogy ha valamit tervezünk, az érjen véget ebben az időintervallumban. Az, hogy nem kel fel a nap, nem azt jelenti, hogy korom sötét van, mivel egész évben csak nagyon laposan jár, így a nappal és éjszaka közötti átmenetek nagyon lassúak és mikor nem kel fel a nap, akkor is egészen sok fény van nappal.

Szabadidős tevékenységek

Aki ebbe a városba utazik, számoljon vele, hogy a szabadidős tevékenységek elég korlátozottak. Aki szeret kirándulni, síelni vagy egyéb sporttevékenységeket folytat, annak nyert ügye van, de a társasági élet és a különböző szórakozási lehetőségek száma kevés. A városban van egy-két szórakozóhely, ahova nagyon drága a belépő és általában nincsenek is túl sokan, valamint a városban megtalálható még egy bowlingpálya is, de ezzel nagyjából véget is ér a beltéri lehetőségek listája.

Mi nagyon sokat kirándultunk a környező hegyekben, összesen 600 kilométert. Mondhatjuk, hogy ezért is mentünk, de a környezet meg is adta a lehetőséget ezekhez a kirándulásokhoz. Szavakkal nem igazán leírható milyen csodálatos a táj Norvégiában. Minden hegy hasonlít, de mégis különböznek. Először is fontos leírnom, hogy a turistautak közel sem olyan egyértelműek, mint itthon. Néhány sziklára festett piros pötty vagy T betű van, mint jelzés, de a sziklás terepen az ember magára van utalva, hogy milyen ösvényt válasszon meg a továbbhaladáshoz. Ahogy előbb írtam a hegyek sziklásak, fák nem találhatóak már 600 méter felett és a túrák nehézsége haladó, sokszor elég veszélyesek, így csak tapasztalt túrázóknak ajánlom a nehezebbeket. De mindez számunkra csak növelte az értékét a túráknak, hogy technikás mászások után felérhettünk a szebbnél szebb kilátást nyújtó csúcokra. A hegyek nem túl magasak, 1200 és 1500 méter közöttiek, azonban ezt szinte tengerszintről kell teljesíteni, így egészen sok szintemelkedést lehet gyűjteni egy túra alatt, de ez a kilátás mellett sokszor fel sem tűnik.

Narvik közelében található még Norvégia „ékszerdoboz” a Lofoten szigetek, ami talán az egyik legcsodálatosabb látvány a világon. Ez egy olyan szigetvilág, ahol már tényleg csak hegyek találhatóak, melyek között kacskaringózik egyetlen országút, csodálatos látványt nyújtva az ide utazóknak. A környék a helyi halászfalvokról ismerhető meg, melyek gyönyörű kis faházakból állnak és régen tisztán csak halászatból ma pedig már a turizmusból élnek. Nyáron rengeteg tőkehalat szárítanak itt állványokon így a levegőben erős halszag terjeng, de szerintem ez csak hozzáad a hely hangulatához. Az országban legális a vadkempingezés, így aki idelátogat, annak ezt is ajánlom kipróbálni.

Végül de nem utolsó sorban írnék néhány szót a sarki fényről. Ezen a vidéken már szinte mindennapos a sarki fény, habár a felhős égbolt sokszor nem engedi, hogy lássuk az égen táncoló fényeket. Ezek a napkitörések intenzitásától függően különböző erősségűek lehetnek, igazán erős fényt viszonylag ritkán látni, de megéri rá várni mert ahhoz fogható látvány nincsen. A zöld szín mellé ilyenkor kis rózsaszín is társul és az égen nagy tempóban táncolnak és haladnak át a fények.

Összefoglalás

Kinek is ajánlom ezt a helyet? Mindenkinek, aki szeretne kicsit kiszakadni a városi körforgásból és egy igazán különleges vidéket megismerni. Aki szeret kirándulni és síelni, szinte kötelező meglátogatni ezt a helyet, aki a társaság és a bulik miatt választja az Erasmust, talán egy másik hely megfelelőbb lehet.